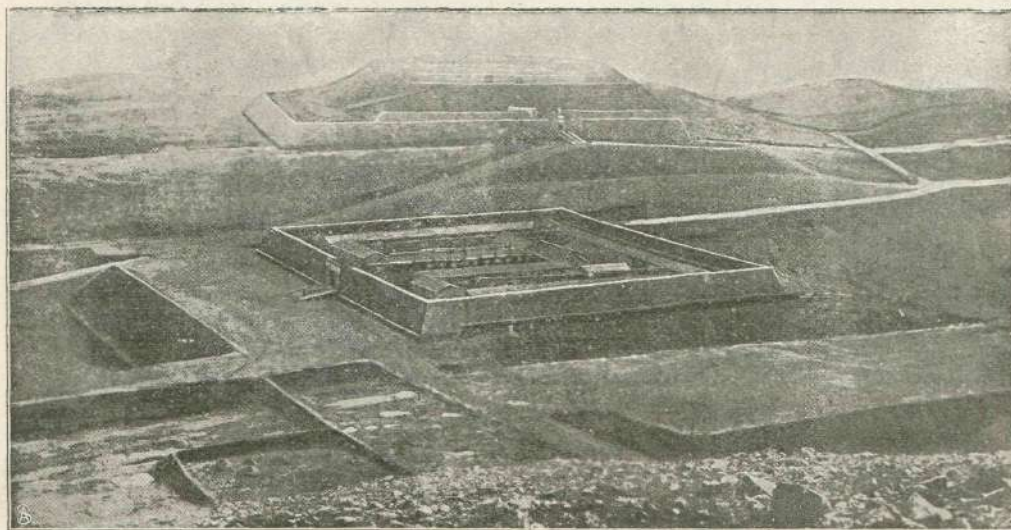

ljubljsko polje tja proti Posavju, kako se vrsti njiva pri njivi in leže vasi med drevjem, ter se ozreš potem na mrtvo, pusto barje, postaneš nekako žalosten. Ob času povodnji so se zbirali meščani na gradu in gledali na stoječe vode. In kdo je mislil, da prav v tem pustem kraju tiči shranjen zaklad, s katerim se bo olepšala Ljubljana? Kdo je mislil, da bo s to pusto pokrajino naredila Ljubljana ob prav važnem času kupčijo, ki ji prinese obzidje ob Ljublanici, kot se mestu spodobi, ki ji dá tri nove mostove in povrh pa še cel milijon kron dobička! Osuševanje bo stalo okroglih pet milijonov, barje pa bo po osuševanje vredno šest milijonov! Tako nam vsaj zatrjujejo tehnični strokovnjaki. In tako bomo čez nekaj let imeli na jugu Ljubljane prav tako lepo polje, kot je na severni strani; ne bomo več gledali povodenj, in barski samotarji dobé kmalu več stanovavcev, ki bodo s kočami in potem z vami napolnili to lepo ravnino. In izpremenilo se bo marsikaj. Na vsak način prinese osušeno barje svojim prebivalcem boljših časov. Ali ne gremo torej nasproti boljšim časom?

Kaj naj še povem? Ali naj razlagam imena: „barje, morost, močvirje“? Čemu, saj se skoraj ta imena ne bodo več rabila, če bomo tako napredovali! Ali naj povem pravljico o „Žegnanem studencu“? Samo Dolenjci poznajo to ime, v okolici vsi pravijo „Škofljica“. Trije rimski kameni so vanj vzdani; kaj je na njih napisano, kdo ve? Kaj proroškega? Kdo ve. Ali naj gremo v „Jamo“? Četrte ure od Škofljice je. Nekdaj so kopali tu svinec in ljudje iz okolice so imeli zaslužek; še danes se spominjajo. „Ko smo hodili v Jamo“ pravijo, kot bi se jim sanjalo o lepših časih. Zapuščeno je tam vse. Nasipi so še. Skrajni konec barja je tu. Tri velike hiše pod gozdom spominjajo, da je nekdanj tu bilo nekaj. Zdaj ni nič; svinec je izgubil vrednost.

Ljudstvo iz okolice barja se mnogo izseljuje. Reva je naša Dolenjska, propad preti povsod. In vendar ima svoje zaklade. Nevzdignjenih kapitalov, kot je barje, ima naša zemlja še mnogo. Dajmo narodu domače industrije, pomagajmo mu vzdigniti zaklade njegove rodne zemlje, da bo mogel jesti svoj kruh v lepi svoji domovini!

UTRDBE PRED PORT ARTURJEM.